ويرايش ونقد ترجمه

در شماره گذشته، در مقدمه بخش ویرایش و نقد ترجمه، در پاسخی عام خطاب به علاقهمندان ترجمه شعر که تجربههای خود را برای ما می فرستند، نکاتی را بیان داشتیم. ترجمه شعر بیش از ترجمه هر متن دیگر به ذوق مترجم بستگی دارد و شعر را -بخصوص در ایران - به روشهای گوناگون ترجمه می کنند. امروزه در غرب شعر عموماً به روشی «غیر شخصی» ترجمه می شود. مترجم که همه زیبایی ترجمه به قدرت درک و ذوق او بستگی دارد در ترجمه «احساس نمی شود». او به شعر وفادار است؛ نه کلمهای را حذف می کند، بی آنکه شعر مبهم جلوه کند. او به دلیل موانع زبانی نمی تواند به عناصر زبانی شعر وفادار بماند و آنها را با همان نقش موسیقایی و معنایی که دارند به زبان مقصد منتقل کند، هر چند که نهایت سعی خود را بکار می برد. پس تلاش خود را صرف ترجمه هر چه رساتر و موجز تر اندیشه شعر می کند.

ترجمه شعر «شیکاگو» که در زیر از نظرتان میگذرد نمونه ترجمه شعر است که بنا بر اصول کلی فوق صورت گرفته است. البته چون «شیکاگو» شعری است سپید که در آن عنصر اندیشه غالب است، بدیهی است برگردان آن در مقایسه با اشعار کلاسیک یا اشعاری که نوعی نظم دارند ساده تر است. از ویژگیهای مهم شعر «شیکاگو»، «ایجاز» و «تصاویر» آن است که مترجمان کوشیدهاند آنها را حفظ کنند. ترجمه این شعر را بی آنکه بخواهیم آن را ارزیابی بکنیم، صرفاً به عنوان ترجمهای که در آن رعایت اصول کلی ترجمه شعر شده است مثال می آوریم.

Chicago

CARL SANDBURG

Hog Butcher for the World, Tool Maker, Stacker of Wheat, Player with Railroads and the Nation's Freight Handler; Stormy, husky, brawling, City of the Big Shoulders: ۴۴ و برایش و نقد ترجمه

They tell me you are wicked and I believe them, for I have seen your painted women under the gas lamps luring the farm boys.

And they tell me you are crooked and I answer: Yes, it is true I have seen the gunman kill and go free to kill again.

And they tell me you are brutal and my reply is: On the faces of women and children I have seen the marks of wanton hunger.

And having answered so I turn once more to those who sneer at this my city, and I give them back the sneer and say to them:

Come and show me another city with lifted head singing so proud to be alive and coarse and strong and cunning.

Flinging magnetic curses amid the toil of piling job on job, here is a tall bold slugger set vivid against the little soft cities;

Fierce as a dog with tongue lapping for action, cunning as a savage pitted against the wilderness,

Bareheaded, Shoveling, Wrecking, Planning,

Building, breaking, rebuilding,

Under the smoke, dust all over his mouth, laughing with white teeth, Under the terrible burden of destiny laughing as a young man laughs, Laughing even as an ignorant fighter laughs who has never lost a battle,

Bragging and laughing that under his wrist is the pulse, and under his ribs the heart of the people,

Laughing!

Laughing the stormy, husky, brawling laughter of Youth, half-naked, sweating, proud to be Hog Butcher, Tool Maker, Stacker of Wheat, Player with Railroads and Freight Handler to the Nation.

شيكاكو

ترجمه م. آزاد / احمد کریمی حکّاک

سلاّخ خوک دنیا ابزارساز، انباردار گندم بندباز شبکهٔ خط آهن و کارگزار حمل و نقل میهن توفنده، خشن، پرهیاهو شهر چارشانه:

میگویند تو شرّی و من باور میکنم، چراکه دیدهام زنهای بزک کردهات را، گرم بلند کردنِ بچه دهاتیها. میگویند تو کلکی و من میگویم: بله، درست است، من دیدهام هفت تیرکشها راکه آدم میکشند و راست راست راه میروند تا باز آدم بکشند. میگویند تو درنده خویی و حرف من اینست: من بر چهرههای زنان و کودکان دیدهام نشانههای گرسنگی کریه را.

و جوابشان را که دادم، برمیگردم و باز به آنهاکه به شهر من پوزخند میزنند رو میکنم و پـوزخـندی تحویلشان میدهم و بهشان میگویم:

بیاثید و یک شهر دیگر به من نشان بدهید، شهری که چنین سرفراز آواز میخواند و این چنین غره است به زنده بودن، خشونت، نیرومندی و زیرکی.

این که میبیند در گرماگرم رنج کار و کار، فحشهای آبدار نثار میکند.

قلدر دیلاق گستاخی است که در میان شهرکهای بینور خوش میدرخشد.

درنده، مثل سگی که له له زنان خیز برمی دارد، حیله ساز

مثل بربری که با بیابان درگیر است،

برهنه سر،

بیل میزند

ويران ميكند

طرح در میاندازد

میسازد، فرومیریزد، و باز میسازد.

غرقه در دود، با دهانی خاک آلود، قاه قاه میخندد،

دندانهای سفیدش نمایان.

در زیر بار مهیب سرنوشت چنان قهقهه میزند

که مردی جوان.

و قهقههاش به قهقهه پهلوانی کلّه شق میماند که هرگز

پشتش به خاک نرسیده.

رَجُز میخواند و میخندد که در زیر پوستش نبضی است،

و در پشت دندههایش قلب مردم است.

قهقهه مىزند!

و قهقههاش توفنده، خشن و خروشان، قهقههٔ جوانی است،

نیمه عریان، عرق ریزان، فخر میکند که منم

سلاّخ خوک دنیا، انبار دار گندم، بندباز شبکهٔ خط آهن و کارگزار حمل و نقل میهن. ترجمه محمد رضا رنجبر دانشجوی سال دوم رشته انگلیسی دانشگاه آزاد اصفهان واحد خوراسگان

THE HUMAN soul needs actual beauty even more than bread. The middle classes jeer at colliers, for buying pianos—but what is the piano, often as not, but a blind reaching after beauty? To the woman it is a possession and a piece of furniture and something to feel superior about. But see the elderly colliers trying to learn to play, see them listening with queer alert faces to their daughter's execution of the piano piece she has learnt for her music examination, and you will see a blind unsatisfied craving after beauty.

If the mining company, instead of building those sordid and hideous squares, then, when they had that lovely site to play with, there on the hill top; if they had put a tall column in the middle of the small market-place, and run three parts of a circle of arcade round the pleasant space, where people could stroll or sit, and with the

واقعی رطبقه کارگر معدنی روح انسان خیلی بیشتر از غذا به زیبایی طبیعی نیاز دارد. افراد/متوسط، معدنچیان ذغال سنگ را که پیانو بخرد مسخره میکنند. امّا مگر پیانو چیست، جزکششی کورکورانه به سوی زیبایی؟ پیانو میخرند استهزاء میکنند. (امّا) پیانو چیست؟ در بیشتر موارد غیر از یک میل ناخود آگاه به زیبائی؟

نوعی مایملک ، اثاث برای زن(داشتن)ییانو یک جور مالکیت است و یک تکه مبل و چیزی که به او احساس بر تری دهد.

اما معدنچیان مسن را ببینید که سعی در آموختن پیانو دارند، آنها را که سر تا پا گوش، به اجرای قطعه ای معدنچیان مسن را ببینید که سعی در آموختن پیانو دارند، آنها را که سر تا پا گوش، به اجرای قطعه ای

دخترشان گرفته است. و آنگاه تمایل کورکورانه و سیراب ناشده به زیبایی را خواهد دید. که دخترانشان برای امتحان موسیقی فراگرفتهاندگوش میدهند؛ باید میل قوی تشنهٔ زیبائی آنها را ببینی.

اگر شرکت مالک معدن آن زمان که آن قطعه زمین زیبای بالای تپه را در اختیار داشت. کمپانی معدن پیش از آن وقتی که آن زمینهای دوست داشتنی روی تپه را که میشد هر کاری روی آنها

به جای ساختن میدانهای دلگیر و زشت، ستونی بلند در وسط بازارچه کرد، داشتند، بجای ساختن آن چهار دیواریهای کثیف و زشت، اگر یک ستون بلند وسط زمین کوچک

برپا میکرد و دور تا دور آن فضای با صفا را گذرگاهی طاقدار میساخت. بازار کار گذاشته بودند و سه چهارم دایرهٔ پاساژی دور فضائی با صفا، با خانههای زیبا در پشت آن، اگر

جایی که مردم میتوانستند گردش کنند و بنشینند، و پشت آن خانههایی زیبا بنا میکرد؛ خانههای اساسی بصورت آپارتمانهای ۵ و شش اطاقه با ورودیهای زیبا ساخته بودند، جائی کـه مـردم handsome houses behind! If they had made big, substantial houses, in apartments of five and six rooms, and with handsome entrances. If, above all, they had encouraged song and dancing—for the miners still sang and danced—and provided handsome space for these. If only they had encouraged some form of beauty in dress, some form of beauty in interior life—furniture, decoration. If they had given prizes for the handsomest chair or table, the loveliest scarf, the most charming room that the men or women could make! If only they had done this, there would never have been an industrial problem.

اگر مهمتر از همه، آواز و رقص راتشویق میکرد-آن موقع معدنچیان هنر رقص و آواز را دوست داشتند-و مکانی دلپذیر اگر از اینهاگذشته کمپانی مشوق آواز و رقص معدنچیان بود و فضای زیبائی برای این کارهای هنری

برای این تفریحات فراهم می آورد.

ساخته بود باز میخواندند و میرقصیدند.

اگر زیبا پوشیدن و رعایت زیبایی در داخل خانه -اثاث منزل و دکوراسیون -را تشویق میکرد؛ اگر کمپانی فقط بعضی انواع زیبائی ها را در لباس و زندگی داخلی (خصوصی) - مبل و دکور تشویق

اگر برای ریباترین میز و صندلی، قشنگترین شال گردن و دلپذیرترین اطاق که مردان یا زنان میساختند میکر د؛ اگر به زیباترین صندلی یا میز و دوست داشتنی ترین دامن و جذاب ترین اطاق که زوجها میتوانند

جایزهای تعیین می کرد، باری،

بسازند، جایزه میداد؛ اگر فقط اینکارها راکرده بود، دیکر حتی یک مشکل صنعتی وجود نداشت.

ترجمه سعید مبرّز

سال دوم رشته مترجمي زبان اتكليسي دانشكاه آزاد اسلامي قوچان

After qualifying as a doctor I went straight into practice in a country village. For some while no patients came, except two misguided persons, no doubt crazed by pain, who called to have their teeth extracted.

پس از کسب صلاحیت طبابت، بلافاصله کارم را در روستایی آغاز کردم.
پس از اخذ مدرک دکترا جهت کسب تجربه به یکی از روستاهای اطراف رفتم. تما مدتی بیماری
نکرد که برای کشیدن دندان اشتباهی پیش من آمدند و شک نداشتم که درد آرام و قرارشان
مراجعه نمی کرد، جز دو نفر خُل وضع که قرار بود دندانهایشان کشیده شود و شکی نبود که از فشار ناشی از

را ربوده بود. درد دیوانه شدهاند. Then one day I was asked to go at once to see Mrs D. Her husband was the captain of the fire- brigade and the owner of the village store, which supplied bacon, bootlaces, blotting-paper, ready- made clothes, groceries, sundry agricultural implements, sweets in big stoppered jars--in fact, almost everything the local inhabitants could want. His shop was also the centre for gossip and general scandal.

I knew my opportunity was come, for it lay in the power of Mr and Mrs D. to make or mar my reputation.

Entering the best parlour I found a large, pink, full-bodied woman in an armchair, surrounded by her family and intimate friends who were not going to miss such a treat. After a brief examination, I hurried home to make a mixture. Into a large bottle I put some liquorice powder, a generous helping of syrup of orange

خواستند فوراً

روزی از من خواسته شد به دیدن خانم .D بروم. شوهر وی رئیس آتش نشانی و صاحب فروشگاه روزی از من خواسته شد به دیدن خانم .D بروم. شوهر وی رئیس آتش نشانی و صاحب فروشگاه ده به بود که گوشت نمک زده خوک، بند پوتین، کاغذ خشک کن، لباسهای حاضری، مشروبات الکلی، وسائل گوناگون کشاورزی و همچنین آب نباتهائی که در شیشه های بزرگ چوب پنبه دار نگه داری می مسلند و تقریباً تمام مایحتاج ساکنان محلی را عرضه می کرد. در ضمن فروشگاه او مرکزی برای غیبت و آیروی من میان مردم ده به دست آقا و خانم د. بود. مشهور ساختن یا از بین بردن شایعه پراکنی بود. از آن جهت که آقا و خانم .D میتوانند نقش موثری در مشهور ساختن یا از بین بردن خوبی پیش آمده در یافتم که فرصتی برایم مهیا شده است. به محض ورود به برزرگترین اطاق زنی درشت اندام ،سرحال و فربه و زنی درشت اندام ،سرحال و فربه که فرصتی برایم مهیا شده است. به محض ورود به برزرگترین اطاق پذیرائی، با یک زن شیک پوش و درشت اندام روبرو شدم. وی برکروی یک صندلی راحتی نشسته بود و پذیرائی، با یک زن شیک پوش و درشت اندام و بود نمی خواهند از فیض چنین ملاقاتی محروم بمانند، که معلوم بود نمی خواهند از فیض چنین ملاقاتی محروم بمانند، که معلوم بود نمی خواوده و دوستانی که حاضر نبودند یک

دورش راگرفته بودند. چنین ملاقاتی را از دست بدهند.

پس از معاینهای مختصر، با عجله به خانه رفتم تا داروئی درست کنم. داخل یک شیشه بزرگ مقداری گرد یکی دو پودر گیاه شیرین بیان، به اضافه مقدار زیادی شیرهٔ شکوفهٔ پر تقال و یک یا دو قاشق گلیسیرین ریختم و آن blossom, and a tablespoonful or two of glycerine, filling it up with tap-water.

Next morning I called on my patient again but found a feeling of hostility amongst the bystanders. I was soon enlightened as to the cause. It seemed that Mr D. had heard a loud noise and rushing in, had found his wife in a faint and the ceiling and walls covered with brown splashes.

My bottle of medicine had blown up!

رفتار خصومت آميز

را از آبگریر کودم. صبح روز بعد مجدداً به ملاقات بیمارم رفتم، اما با احساسات توام با نفرت و دشمنی اطرافیان مواجه

دی. میسود شدم. بلافاصله علت این امر برایم روشن شد. جریان از این قرار بوده که آقای .D صدای بلندی میشنود ول میند که همسرش غش کرده است و درون درون درون میند که همسرش غش کرده است و مینند که همسرش غش کرده است و حالتی شتاب زده و دستپاچه به سوی اطاق می دُوّد، اما با همسرش که غش کرده بود و سقف و دیوارهایی که

سقف و دیوارها از لکههایی قهوهای رنگ پوشیده شده. از لکههای قهوهای پوشیده شده بودند برخورد میکند.

شیشهٔ داروی من منفجر شده بود!